

POTICANJE SAMOSTALNOSTI KOD DJETETA

Ono što svaki roditelj, ali i dječji vrtić kao odgojno-obrazovna ustanova želi postići je samopouzdanje i samostalno dijete s razvijenim osjećajem za sigurnost, spremno suočavati se s različitim za njega potpuno novim životnim situacijama. Često se naglašava važnost poticanja djece na samostalno djelovanje odnosno pružanje podrške djetetu u njegovoj želji i potrebi da nešto napravi, istraži, djeluje. U svakodnevnim situacijama djeca najbolje uče gledajući i oponašajući odrasle. Nakon uložene napore i nakon što je **samo** nešto napravilo, dijete će se osjećati kompetentnije i zadovoljnije, to će mu uliti dodatno samopouzdanje i odvažnost da se upusti u nove kreativne poduhvate.

Roditelji ponekad, pokušavaju sve raditi umjesto djeteta želeći mu pomoći, no to može ukazivati i na nedovoljno poštovanja prema djetetovoj prirodnoj potrebi za samostalnošću. Stoga, važno je dopustiti mu da radi samo, jer tako uviđa da može, što kod djeteta dovodi do osjećaja samopouzdanja i samopoštovanja.

*“Uvijek budite spremni **pomoći** djetetu kada vidite da mu treba i otići kada vidite da se **samo** dobro snalazi.” M. Montessori*

U našoj odgojno-skupini *Zvezdice* sva su djeca novoupisana - od adaptacije kroz razne aktivnosti, samostalnost se proteže kroz čitavu pedagošku godinu. *Sjedenje za stolom za vrijeme obroka, pospremanje pribora, oblačenje i skidanje, obavljanje higijenskih navika poput odlaska na wc, pranja i brisanja ruku, brisanje nosa, bacanje papira u koš za smeće, prepoznavanje vlastitog garderobnog ormarića, prepoznavanje svojih stvari, spremanje istih na određeno mjesto...*

Djeca su navedene vještine učila uz vlastiti trud i poticanje odgojitelja te im je trebalo dati vremena da steknu određenu sigurnost u svoje mogućnosti. Važno je da u svakom trenutku upoznamo dijete s radnjama korak po korak. Pohvala je vrlo važna za djetetov učinjen trud jer kroz te aktivnosti dijete razvija pozitivnu sliku o sebi. Djeca su sama pokazivala želju za učenjem samostalnosti, naravno da tu treba voditi računa o dobi djeteta i njegovoj razvojnoj fazi te njegovim individualnim mogućnostima. Djeci je u početku potrebna pomoć, no sa vremenom svladavaju ove vještine.

Samostalno oblačenje hlača nakon popodnevnog odmora.

Odlazak na dvorište, zahtjeva niz radnji koje je potrebno usvojiti: skidanje papuča, pospremanje istih, zatim obuvanje cipela, jakni.

Higijenske navike: pranje ruku prije obroka, stavljanje sapuna, trljanje ruku sapunom, brisanje ruku s papirom i bacanje istog u smeće.

Sjedenje za stolom za vrijeme obroka uz vještinu korištenja pribora.

Nakon završetka objeda, odlaganje posuđa na određeno mjesto.

Vještina korištenja i držanja plastičnih čaša.

TO VEĆ SVE MOGU SAMI:

- Samostalno se obući i svući.
- Sami se obući i izući.
- Oprati ruke.
- Sami ići na wc.
- Sami koristiti žlicu i vilicu te samostalno jesti.
- Spremiti tanjur iza sebe.
- Mogu pospremiti za sobom igračke, cipele, papuče ...

..... i još puno, puno, puno toga

Naoružajmo se strpljivošću i pustimo ih da pokušavaju, uostalom, mnoga djeca tako gorljivo nastoje samostalno završiti ono što su započela da i odbijaju roditeljske ponude za pomoć. Ono što im treba jest **podrška**, osjećaj da su roditelji na njihovoj strani, a upravo biste im to trebali osigurati. **Ne biste se trebali uznemirivati kada dijete odbije vašu pomoć jer to znači da napreduje u samostalnosti. Također, odajte dužno priznanje njegovim pokušajima i nemojte se pretvoriti u perfekcionista koji od djeteta uvijek očekuje savršeno obavljen posao.**

“Pomozi mi da to učinim sam” M. Montessori

Sastavile: Vesna Kartuš i Valentina Vučićević
odgojiteljice odgojno - obrazovne skupine *Zvezdice*